

[Aase Olesen]

købsloven og Dankortet fra hinanden; det er fuldstændig korrekt, at det er en anden diskussion.

Derfor har det radikale venstre i overensstemmelse med vores udtalelse den 14. oktober 1981, hvor vi sagde, at vi troede, man var nødt til at prioritere diskussionen om Dankortet over indførelsen af en kredittøbslov, i dag indleveret en forespørgsel til en forespørgselsdebat om Dankortets erhvervspolitiske, forbrugerpolitiske og retssikkerhedspolitiske konsekvenser. Jeg tror, det vil være meget sundt og meget påkrævet, at vi får den debat her i salen; denne lovgivning kan sagtens tåle at vente lidt.

Wilhelm (VS):

Vi har også haft lejlighed til at udtale os om kredittøbslovsforslaget tidligere, og jeg har ingen grund til at ændre vores kommentarer ved den første behandling i sidste folketingsperiode, heller ikke de kritikpunkter, vi havde. Vi mener, det er helt centralt, at betingelsen om opgivelse af effektiv rente bliver gennemført, og vi mener, at punktet med hensyn til fortrydelse er alt for svagt formuleret i dette lovforslag.

Jeg havde egentlig troet, at grunden til, at det blev fremsat igen, var, at regeringen havde fået et eller andet præj om, at de radikale havde overvundet deres betænkeligheder ved den effektive rente. For ellers forekommer det jo oprigtigt talt ret meningsløst, selv om vi synes, der er enormt behov for disse ting med de helt alarmerende forskellige rentesatser, som faktisk bliver beregnet, og som vi har set eksempler på i retsudvalget.

Men vi tilsiger ikke nogen deltagelse i en grundig udvalgsbehandling. Det er ikke, fordi sagen ikke er vigtig, men fordi jeg ikke mener, den kan blive meget grundigere, end den allerede har været. Jeg har sjældent i retsudvalget eller noget andet udvalg set en sag blive så gennemtærsket og så grundigt belyst som denne her.

Det, der står tilbage, er politisk stillingtagen. Den var vi klar til, og den var de fleste vel klar til, og det var vel egentlig også den, der forelå sidste år i maj-juni måned, eller hvornår det nu var, da lovforslaget faldt, fordi de radikales betænkeligheder ved de små praktiske problemer – og selvfølgelig er der indvendinger og små praktiske problemer i

forbindelse med den effektive rente – fik dem til at sige nej til hele systemet omkring den effektive rente.

Det er åbenbart dér, sagen ligger stadig væk, og så kan jeg ikke se det store formål med at bruge en masse tid – det kan vi i hvert fald ikke tillade os i de små grupper – på at gennemtærsk hele det materiale en gang til. Vi synes, vi har fået det enormt godt belyst fra alle sider, med deputationer o.lign.

Det, der altså står tilbage, er, om folk kan bevæge sig til at forholde sig til de små tekniske problemer, der er med den effektive renteberegning, over for det behov, der selvfølgelig fra forbrugerside er for at få denne oplysning. Det kunne ikke tilstrækkelig mange sidste forår, og hvis de stadig ikke kan det, ja, så er der egentlig ikke så meget at snakke om.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det er naturligvis rigtigt, som det har været nævnt af et par af ordførerne, at der er tale om et forslag, der godt kan se noget kompliceret ud. Nu er det jo imidlertid sådan, at vi her i landet – heldigvis da – har en organisationsprocent inden for handelen, som er ganske stor, med organisationer, der er ganske dygtige, og som i høj grad hjælper deres medlemmer med på en praktisk måde at gennemføre det, som folketinget eller andre har anset for at være rimeligt.

Jeg er sikker på, at det, såfremt denne lovgivning gennemføres, vil være muligt for detailhandelen i samarbejde med organisationerne, f.eks. når det drejer sig om effektiv rente, når det drejer sig om oplysninger i forbindelse med kontokøb, som har været nævnt osv., at etablere en form for arbejds-gang, der betyder, at de problemer, som detailhandelen måtte møde, vil blive betydelig mindre, end mange føler her, når lovgivningen har virket et år eller halvandet.

Naturligvis kan man på en måde sige, at det var bedre, hvis der overhovedet ingen regler var. Jeg synes, at det, der har været fremhævet bl.a. af hr. Lawaetz, nemlig at man inden for EF-Kommissionen allerede for nogle år siden har udarbejdet et direktivforslag om præcis de samme problemer, i hvert fald kan tages som udtryk for, at dette her ikke er en eller anden fiks idé, som den danske regering har fået, men at det er nogle